

๑๓. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย, ฐานไม่รักษา
ความสามัคคี ฐานกลั่นแกล้งกัน, ฐานไม่ช่วย
เหลือกันในการปฏิบัติราชการ

๑๔. ฐานไม่ให้การต้อนรับ, ฐานไม่ให้ความ
สะดวก, ฐานไม่ให้เป็นธรรม, ฐานไม่
ให้การสงเคราะห์, ฐานดูหมิ่นเหยียดหยาม
กตขี้ หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการ
๑๕. ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่น กระทำ
การหาประโยชน์

อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อม
เสียเกียรติศักดิ์ ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ของตน

๑๖. ฐานเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ
หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึง
กันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

๑๗. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองใน
การปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติ
การอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชนกับจะปฏิบัติ
ตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาท
ทางการเมืองของข้าราชการด้วย

๑๘. ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษา
เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
มิให้เสื่อมเสีย โดยการกระทำการอันได้ชื่อว่า
เป็นผู้ประพฤตชั่ว (ประพฤตชั่วไม่ร้ายแรง
ประพฤตดีไม่สมควร)

- ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจากคุก
หรือโทษ ที่หนักกว่าจากคุกโดยคำพิพากษา
ถึงที่สุดให้จากคุก

หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจากคุก (เว้น
ประมาท/ลหุโทษ)

หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้
ประพฤตชั่วอย่าง

ร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านแหง

CONTACT US

054-261-552
www.banhang.go.th

การดำเนินการทางวินัย
พนักงาน ส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

คำว่า “วินัย” ความหมาย คือ

- ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ
- ๒. ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมามีความสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้

“วินัย” มี ๒ ประเภท คือ

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๒. วินัยอย่างร้ายแรง

สถานโทษพนักงานส่วนท้องถิ่น มี ๕ สถาน ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

สถานโทษทางวินัยลูกจ้าง พนักงานจ้าง มี ๔ สถาน ได้แก่

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าตอบแทน
- (๓) ลดค่าตอบแทน
- (๔) ไล่ออก

ฐานความผิดทางวินัย มีทั้งหมด ๑๘ ฐาน ได้แก่

๑. ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

๒. ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

- ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่

ราชการของตนหาประโยชน์

- ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

“ฐานทุจริต” เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๓. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ ราชการ

๔. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ/ไม่เอาใจใส่/

ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ/ ฐานประมาท เลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง ร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๕. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย กฎระเบียบของ

ทางราชการ มติ ค.ร.ม. และนโยบายของรัฐบาล

- ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย กฎระเบียบ

ของทางราชการมติ ค.ร.ม. หรือนโยบายของทางรัฐบาล

เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิด

วินัยอย่างร้ายแรง

๖. ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศ

๗. ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ

- ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๘. ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

- แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือมีรักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันททีให้ทบทวน ถ้าผู้บังคับบัญชายินยอมตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือต้องปฏิบัติตาม (ไม่ผิดวินัยฐานนี้หรือมีเหตุลดหย่อนโทษ)

- ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๙. ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

๑๐. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

- ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑๑. ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

๑๒. ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง(ตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๕ วัน)

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลา เกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือ โดยมีพฤติการณ์อื่นแสดงถึง ความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง